

Коментарі та пропозиції МБО «Екологія-Право-Людина» до проекту ЗУ "Про вплив громадськості на прийняття нормативно-правових актів" ("ПРО ЛОБІЮВАННЯ")

Загальні коментарі:

1. В назві проекту закону міститься базова неточність, оскільки участь громадськості в коментуванні проектів нормативно-правових актів передбачена чинним законодавством України (національним та міжнародним) про участь громадськості у прийнятті рішень і не пов'язана із поняттям лобіювання, яке вводить цим законопроектом та пов'язане із фаховою підприємницькою діяльністю юристів. Участь же громадськості у прийнятті рішень не є підприємницькою діяльністю, не може вимагати отримання відповідних дозволів і т.д. Тому ці поняття не можуть підмінятися.
2. В законопроекті нічого немає про те, яким чином органи державної влади співпрацюють з лобістами, які в них обов'язки по відношенню до лобістських об'єднань, нічого не сказано про те, яким чином органи державної влади опрацьовують коментарі та пропозиції лобістів, яким чином вони повідомляють про врахування чи відхилення тих чи інших коментарів та пропозицій, в який термін, яка відповідальність за порушення таки правил органами державної влади.

проект

Закон України

"Про вплив громадськості на прийняття нормативно-правових актів" ("ПРО ЛОБІЮВАННЯ")

Цей закон встановлює правові та організаційні засади регулювання суспільних відносин, пов'язаних з впливом громадськості на прийняття органами державної влади нормативно-правових актів (лобіюванням).

Розділ I. Загальні положення

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. Для цілей цього Закону використовуються наступні терміни:

громадськість – фізичні особи та юридичні особи приватного права, їх об'єднання, які на добровільних засадах беруть участь у процесі підготовки та прийняття визначеними цим Законом органами державної влади нормативно-правових актів;

договір про надання лобістських послуг – правочин, сторонами якого є замовник лобістських послуг та лобіст чи лобістське об'єднання і предметом якого є врегулювання питань надання та отримання лобістських послуг;

замовник лобістських послуг – фізична особа або юридична особа приватного права в інтересах та на замовлення якої за певну винагороду працює лобіст або лобістське об'єднання;

лобіювання – легітимний вплив зареєстрованих та акредитованих в установленому порядку осіб (лобістів та лобістських об'єднань) в інтересах замовників лобістських послуг на органи державної влади, їх посадових і службових осіб під час прийняття (участі у прийнятті) ними нормативно-правових актів;

лобіст – фізична особа, зареєстрована у визначеному цим Законом порядку як суб'єкт лобістської діяльності, яка здійснює від власного імені або від імені лобістського об'єднання легальний вплив на визначені цим Законом органи державної влади, їх посадових і службових осіб, в інтересах замовника лобістських послуг;

лобістська діяльність – підприємницька діяльність, яка включає в себе сукупність будь-яких лобістських контактів чи спроб контактів суб'єкта лобістської діяльності та інші заходи, включаючи підготовку та планування діяльності, дослідження та іншу підготовчу роботу, метою якої є її використання в лобістських контактах, та координацію лобістської діяльності з іншими суб'єктами;

лобістський контакт – усний чи письмовий (включаючи засоби електронного зв'язку) зв'язок лобіста з посадовою або службовою особою визначеного цим Законом органу державної влади, який здійснюється від 2

власного імені або від імені замовника лобістських послуг з приводу прийняття нормативно-правового акту (внесення змін, скасування);

лобістське об'єднання – юридична особа приватного права, статутним завданням якої є здійснення лобіювання;

лобістські послуги – діяльність лобіста чи лобістського об'єднання в інтересах замовника лобістських послуг щодо здійснення легального впливу на визначені цим Законом органи державної влади, їх посадових і службових осіб під час прийняття (участі у прийнятті) ними нормативно-правових актів;

мета лобіювання – легітимний вплив на процес прийняття нормативно-правових актів Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади для закріплення у них інтересів замовників лобістських послуг;

методи лобіювання – сукупність прийомів та засобів, які здійснюються у межах і у спосіб не заборонені чинним законодавством, за допомогою яких лобісти та лобістські об'єднання у встановленому цим Законом порядку, справляють легітимний вплив від власного імені в інтересах замовників лобістських послуг на визначені цим Законом органи державної влади, їх посадових і службових осіб;

нормативно-правовий акт – офіційний документ, прийнятий (виданий) Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, міністерством, іншим центральним органом виконавчої влади у визначених законом формі та порядку, який встановлює норми права для невизначеного кола осіб і розрахований на неодноразове застосування;

об'єкт лобіювання – нормопроектна діяльність визначених цим Законом органів державної влади, а також їх посадових чи службових осіб;

орган акредитації – орган державної влади у якому може здійснюватися лобіювання проектів нормативно-правових актів суб'єктом лобістської діяльності;

орган реєстрації – Міністерство юстиції України, яке здійснює реєстрацію суб'єктів лобістської діяльності та веде Реєстр суб'єктів лобістської діяльності, здійснює державний контроль за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності;

предмет лобіювання – соціально витребувані нормативно-правові акти Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади;

суб'єкт лобістської діяльності – лобіст чи лобістське об'єднання.

Стаття 2. Сфера дії Закону.

1. Дія цього Закону поширюється на суб'єктів лобістської діяльності, зареєстрованих у встановленому цим Законом порядку з метою здійснення легітимного впливу на визначені цим Законом органи державної влади, їх посадових і службових осіб під час прийняття (участі у прийнятті) ними нормативно-правових актів.
2. Дія цього Закону не поширюється на відносини, пов'язані з діяльністю громадських організацій, політичних партій, релігійних організацій, кооперативів, творчих спілок тощо, які представляють і захищають свої законні інтереси та законні інтереси своїх членів (учасників) в органах державної влади, органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування та громадських органах.

Стаття 3. Правове регулювання впливу громадськості на прийняття нормативно-правових актів

1. Правове регулювання впливу громадськості на прийняття нормативно-правових актів здійснюється відповідно до Конституції України, цього Закону, інших нормативно-правових актів, які приймаються відповідно до них.

Стаття 4. Принципи лобістської діяльності

1. Лобістська діяльність здійснюється на принципах:
 - 1) законності;
 - 2) забезпечення прав і свобод людини і громадянина;
 - 3) відкритості;
 - 4) підзвітності;
 - 5) повноти та достовірності інформації про лобістів, лобістські об'єднання, замовників лобістських послуг, лобістські контакти;
 - 6) відповідності проектів нормативно-правових актів, що лобіюються, потребам суспільства.

Стаття 5. Гарантії здійснення лобіювання

1. Здійснення лобіювання гарантується:

- 1) обов'язком органів державної влади, їх посадових і службових осіб співпрацювати з лобістами та лобістськими об'єднаннями у порядку та у межах визначених цим Законом;
- 2) забезпеченням акредитації суб'єктів лобістської діяльності в органах державної влади, визначених цим Законом;
- 3) максимальним спрощенням процедури залучення лобістів та лобістських об'єднань до процесу прийняття (участі у прийнятті) органами державної влади нормативно-правових актів;
- 4) доступом суб'єктів лобістської діяльності до приміщень органів державної влади, визначених цим Законом;
- 5) відкритістю інформації про лобіювання;
- 6) здійсненням державного та громадського контролю за дотриманням прав людини і громадянина підчас лобіювання нормативно-правових актів.

Стаття 6. Забезпечення відкритості лобіювання

1. Відкритість лобіювання забезпечується через оприлюднення інформації про лобістську діяльність.
2. Способами оприлюднення інформації про лобістську діяльність є:
 - опублікування інформації в пресі, видання інформаційних бюлетенів;
 - повідомлення інформації по радіо та телебаченню;
 - створення спеціальних інформаційних систем, що містять відповідну інформацію, та забезпечення доступу до них.
3. Не підлягають оприлюдненню, окрім випадків, визначених цим Законом, відомості, що становлять державну, комерційну, банківську та іншу охоронювану законом таємницю.

Стаття 7. Обмеження щодо здійснення лобіювання

1. Забороняється лобіювання правових актів індивідуальної дії.
2. Забороняється лобіювання нормативно-правових актів, які регулюють суспільні відносини в сферах:
 - організації і діяльності органів виконавчої влади, основ державної служби;
 - національної безпеки, організації Збройних Сил України;
 - судоустрою та судочинства;
 - територіального устрою.
3. Забороняється діяльність лобістів, лобістських об'єднань в органах судової влади, правоохоронних органах, Збройних Силах України та інших військових формуваннях.

Розділ II. Набуття та припинення права на зайняття лобістською діяльністю

Стаття 8. Умови набуття права на заняття лобістською діяльністю

1. Право на заняття лобістською діяльністю (статус лобіста) може набути громадянин України, який має вищу освіту, володіє державною мовою та одержав Свідоцтво про право на зайняття лобістською діяльністю.
2. Лобіст має право займатись лобістською діяльністю як фізична особа - підприємець або у складі лобістського об'єднання з дотриманням вимог цього Закону.
3. Не можуть набувати статусу лобіста та займатись лобістською діяльністю:
 - особи, які перебувають на державній службі та службі в органах місцевого самоврядування; працівники підприємств, установ та організацій державної форми власності, а також які знаходяться у власності органів влади Автономної Республіки Крим;
 - особи, які займають політичні посади чи мають представницький мандат; працівники прокуратури, яким присвоюються класні чини; судді;
 - військовослужбовці, особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ та інших органів, яким присвоюються спеціальні звання.
4. Також не можуть займатись лобістською діяльністю та набувати статусу лобіста:
 - особи, визнані судом недієздатними;
 - особи, які мають судимість за вчинення умисних злочинів, якщо цю судимість не погашено або не знято у встановленому законом порядку;
 - особи, дія Свідоцтва про право на зайняття лобістською діяльністю яких була припинена через недотримання лобістом вимог, передбачених цим Законом, або особи щодо яких рішенням суду за порушення норм цього Закону встановлено заборону на зайняття лобістською діяльністю - протягом трьох років з дня прийняття рішення про припинення дії Свідоцтва або з дня набуття законної сили рішенням суду.

5. Особи зазначені у частині другій цієї статті можуть набути право на заняття лобістською діяльністю не раніше спливу двох років з дня звільнення, припинення повноважень або відставки.

Стаття 9. Реєстрація суб'єктів лобістської діяльності

1. Реєстрація суб'єкта лобістської діяльності здійснюється Міністерством юстиції України (далі – орган реєстрації) у порядку, визначеному законодавством України.

2. За реєстрацію суб'єктів лобістської діяльності стягується реєстраційний збір у розмірі, що визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Реєстрація здійснюється безстроково.

4. Реєстрація може бути скасована за недотримання умов лобістської діяльності, визначених цим Законом.

5. Статус лобіста підтверджується Свідоцтвом про право на зайняття лобістською діяльністю, яке видається на невизначений строк.

6. Дію Свідоцтва про право на зайняття лобістською діяльністю може бути припинено лише у випадках, передбачених цим Законом.

7. Скасування реєстрації суб'єкта лобістської діяльності здійснюється шляхом виключення лобіста з Реєстру суб'єктів лобістської діяльності і є підставою для припинення дії Свідоцтва про право на зайняття лобістською діяльністю.

8. Форма Свідоцтва про право на зайняття лобістською діяльністю затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Лобіст

1. Для проведення реєстрації фізична особа, яка має намір стати лобістом, або уповноважена нею особа повинна подати до органу реєстрації особисто (надіслати рекомендованим листом з описом вкладення)_або через уповноважену особу такі документи:

- 1) заява про видачу свідоцтва на право здійснення лобістської діяльності;
- 2) документ, який підтверджує громадянство України;
- 3) свідоцтво про державну реєстрацію фізичної особи - суб'єкта підприємницької діяльності;
- 4) довідка про відсутність непогашеної або не знятої судимості;
- 5) копія трудової книжки;
- 6) документ, який підтверджує сплату реєстраційного збору.

2. Підставами для відмови у проведенні реєстрації фізичної особи лобістом є:

- 1) наявність обмежень на зайняття лобістською діяльністю, які встановлені цим законом;
- 2) подання недостовірних відомостей;
- 3) неподання фізичною особою передбачених цим Законом документів або їх неналежне оформлення.

3. Орган реєстрації протягом десяти робочих днів з дня надходження документів, зазначених у частині першій цієї статті, проводить їх перевірку на відсутність підстав для відмови у проведенні реєстрації фізичної особи лобістом, визначених частиною другою цієї статті.

4. За відсутності підстав для відмови у проведенні реєстрації фізичної особи лобістом орган реєстрації вносить до Реєстру суб'єктів лобістської діяльності запис про проведення реєстрації фізичної особи лобістом.

5. Свідоцтво про право на зайняття лобістською діяльністю повинно бути оформлено органом реєстрації і видано (надіслано рекомендованим листом) заявнику не пізніше наступного робочого дня з дати реєстрації.

6. Рішення про відмову у реєстрації фізичної особи лобістом приймається та доводиться до відома заявника не пізніше п'ятого дня після подання ним документів для реєстрації, і повинно містити вичерпні підстави такої відмови.

У разі прийняття рішення про відмову у реєстрації фізичної особи лобістом з підстав неподання документів, передбачених цим Законом або їх неналежного оформлення, фізична особа після усунення відповідних недоліків може повторно подати документи для її реєстрації лобістом.

Рішення про відмову у реєстрації фізичної особи лобістом може бути оскаржене до суду у встановленому законом порядку.

7. З дня видачі свідоцтва на право здійснення лобістської діяльності лобіст вважається зареєстрованим і набуває передбачених цим Законом прав.

Стаття 11. Лобістське об'єднання

1. Лобістське об'єднання є юридичною особою приватного права, заснованою двома і більше лобістами, статутним завданням якої є здійснення лобіювання.
2. Засновниками лобістського об'єднання можуть бути виключно лобісти.
3. Державна реєстрація лобістського об'єднання здійснюється у порядку визначеному Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб підприємців", з урахуванням особливостей установлених цим законом.
4. Для проведення державної реєстрації лобістського об'єднання, крім документів, визначених Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб підприємців" державному реєстратору додатково подаються нотаріально засвідчені копії свідоцтв про право на заняття лобістською діяльністю.
5. Припинення діяльності лобістського об'єднання здійснюється в порядку, передбаченому законодавством України з урахуванням положень цього Закону.

Стаття 12. Реєстр суб'єктів лобістської діяльності

1. З метою збирання, зберігання, обліку та надання достовірної інформації про лобістів та лобістські об'єднання в Україні ведеться Реєстр суб'єктів лобістської діяльності.
2. Ведення Реєстру суб'єктів лобістської діяльності здійснюється відповідно до цього Закону та Положення про Реєстр суб'єктів лобістської діяльності, що затверджується Кабінетом Міністрів України.
3. Повноваження щодо ведення Реєстру суб'єктів лобістської діяльності покладається на орган реєстрації.
4. До Реєстру суб'єктів лобістської діяльності вносяться такі відомості про лобістів:
 - 1) прізвище, ім'я та по батькові лобіста;
 - 2) номер, дата прийняття рішення про видачу Свідоцтва про право на зайняття лобістською діяльністю;
 - 3) назва органу, який прийняв рішення про видачу Свідоцтва про право на зайняття лобістською діяльністю;
 - 4) номер та дата видачі Свідоцтва про право на зайняття лобістською діяльністю;
 - 5) поштовий індекс, адреса та телефон робочого місця лобіста;
 - 6) у випадку здійснення лобістської діяльності у формі лобістського об'єднання - його назва та місцезнаходження;
 - 7) прізвище, ім'я та по батькові засновників лобістського об'єднання
 - 8) код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України)
 - 9) дата внесення відомостей до Реєстру суб'єктів лобістської діяльності;
 - 10) прізвище, ім'я та по батькові особи, яка внесла відомості до Реєстру суб'єктів лобістської діяльності.
5. Лобіст та лобістське об'єднання набувають прав, визначених цим Законом, з моменту внесення відомостей про них до Реєстру суб'єктів лобістської діяльності.
6. У разі зміни відомостей, що містяться у Реєстрі суб'єктів лобістської діяльності, лобіст, лобістське об'єднання протягом 10 робочих днів повідомляє орган реєстрації про такі зміни.
7. Відомості до Реєстру суб'єктів лобістської діяльності та зміни до них вносяться органом реєстрації протягом 10 робочих днів з моменту їх отримання, про що на Свідоцтві про право на зайняття лобістською діяльністю ставиться відповідна відмітка.
8. Відомості Реєстру суб'єктів лобістської діяльності є відкритими та розміщуються для загального ознайомлення на офіційному веб-сайті органу реєстрації.

Стаття 13. Припинення діяльності суб'єктів лобістської діяльності

1. Діяльність лобіста припиняється у разі:
 - 1) подання лобістом до органу реєстрації заяви про припинення здійснення лобістської діяльності;
 - 2) смерті лобіста або оголошення лобіста померлим;
 - 3) визнання лобіста недієздатним або обмежено дієздатним;
 - 4) скасування реєстрації суб'єкта лобістської діяльності;
2. Скасування реєстрації суб'єкта лобістської діяльності здійснюється у випадках:
 - 1) неподання звітності суб'єкта лобістської діяльності, подання ними недостовірних відомостей;
 - 2) набуття законної сили вироком суду про визнання лобіста винним у вчиненні умисного злочину;
 - 3) порушення лобістом вимог щодо здійснення лобістської діяльності встановлених законодавством України

3. Діяльність лобістського об'єднання припиняється у разі реорганізації або ліквідації (саморозпуску, примусового розпуску) лобістського об'єднання в порядку, передбаченому законодавством України з урахуванням положень цього Закону.

4. Лобістська діяльність вважається припиненою з дати внесення органом реєстрації до Реєстру суб'єктів лобістської діяльності запису про реєстрацію припинення діяльності суб'єкта лобістської діяльності.

III. Лобістська діяльність

Стаття 14. Права та обов'язки суб'єктів лобістської діяльності

1. Суб'єкти лобістської діяльності мають право:
представляти і захищати права та законні інтереси замовників лобістських послуг;
звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів та інших юридичних осіб;
одержувати від органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів інформацію, необхідну для виконання завдань і цілей лобіювання, за винятком інформації з обмеженим доступом;
зустрічатися за попереднім погодженням з посадовими і службовими особами органів державної влади, в яких лобіст акредитований, щодо питань які є предметом лобіювання;
готувати та розповсюджувати серед посадових і службових осіб, органів державної влади, в яких лобіст акредитований, експертно-аналітичних матеріалів, результатів соціологічних й інших досліджень з питань, що є предметом лобіювання;
організувати та проводити публічні заходи (круглі столи, конференції, семінари) за участю посадових і службових осіб, органів державної влади, в яких лобіст акредитований, та громадськості щодо нормативно-правових актів або їх проектів;
брати участь у розробленні проектів нормативно-правових актів, що приймаються визначеними цим Законом органами державної влади;
делегувати своїх представників до складу консультативно-дорадчих органів, що утворюються при органах державної влади;
доступу в установленому порядку до приміщення органу акредитації.

2. Суб'єкти лобістської діяльності зобов'язані:

неухильно дотримуватися у своїй діяльності положень Конституції та законів України;
надавати достовірну інформацію;
дотримуватися режиму роботи органів акредитації;
систематично звітувати про лобістську діяльність органу реєстрації у встановленому цим Законом порядку.

Стаття 15. Договір про надання лобістських послуг

1. У договорі про надання лобістських послуг передбачається перелік лобістських послуг, вид та розмір оплати, порядок оплати витрат лобіста, а також інші умови, визначені за домовленістю сторін.

2. Договір про надання лобістських послуг укладається у письмовій формі.

3. До договору про надання лобістських послуг застосовуються положення цивільного законодавства України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

4. Договір про надання лобістських послуг не повинен містити положень, що суперечать чинному законодавству.

Стаття 16. Права та обов'язки замовника лобістських послуг

1. Замовник лобістських послуг має право:

укладати з лобістами та лобістськими об'єднаннями договори на здійснення у його інтересах лобіювання;

знайомитися з будь-якими матеріалами, що стосуються здійснення в його інтересах лобіювання лобістами та лобістськими об'єднаннями;

звертатися за захистом своїх прав та законних інтересів до суду.

2. Замовник лобістських послуг зобов'язаний:

дотримуватись вимог Конституції України, цього Закону та інших актів чинного законодавства;

надавати лобістам та лобістським об'єднанням повну та об'єктивну інформацію про себе для її декларування останніми у своїх звітах та інформаційних повідомленнях.

Стаття 17. Методи лобіювання

1. До методів лобіювання належать:

1) підготовка та розповсюдження пропозицій щодо необхідності прийняття нормативно-правових актів, інформаційно-аналітичних матеріалів, результатів соціологічних та інших

досліджень щодо питань, які є предметом регулювання нормативно-правових актів; участь у розробленні проектів нормативно-правових актів, що приймаються визначеними цим Законом органами державної влади.

2) контакти лобіста з посадовими і службовими особами органів державної влади, народними депутатами України, їх помічниками - консультантами (телефонні розмови, надсилання поштою (електронною поштою) заяв, скарг та пропозицій, телеграфних або факсимільних повідомлень);

3) участь у публічних заходах, які проводяться органами державної влади, що визначені цим Законом;

4) організація та проведення публічних заходів (круглих столів, конференцій, семінарів) за участю посадових і службових осіб органів державної влади, в яких вони акредитовані та громадськості;

5) розміщення у засобах масової інформації коментарів фахівців, результатів різноманітних досліджень, опитувань, аналітичних матеріалів тощо;

6) інші незаборонені законодавством дії, які можуть вплинути на позицію органів державної влади, їх посадових і службових осіб, що визначені цим Законом, щодо питань, які є предметом регулювання нормативно-правовими актами.

Стаття 18. Звітність суб'єктів лобістської діяльності

1. Суб'єкт лобістської діяльності, звітує перед органом реєстрації один раз на шість місяців щодо замовників лобістських послуг, розміру отриманих за договором про надання лобістських послуг та витрачених на лобіювання коштів, та зазначає нормативно-правові акти щодо яких здійснювалося лобіювання.

Неподання звітності, подання недостовірних відомостей суб'єктом лобістської діяльності є підставою для скасування його реєстрації.

2. Лобіст зобов'язаний у встановлені Законом терміни надавати органу реєстрації звіт про свою діяльність за формою, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

У звіті вказуються відомості про органи державної влади, проекти нормативно-правових актів щодо яких було здійснено лобіювання, замовників лобістських послуг, про фінансові та матеріальні ресурси надані замовниками лобістських послуг, витрати, що були здійснені та досягнуті результати.

3. Орган реєстрації здійснює вибіркові перевірки, наданої суб'єктом лобістської діяльності інформації шляхом подання інформаційного запиту до органу акредитації.

Додаткові перевірки можуть бути проведені за зверненням органу акредитації.

Стаття 19. Оподаткування суб'єктів лобістської діяльності

1. Надання лобістами та лобістськими об'єднаннями лобістських послуг підлягає оподаткуванню відповідно до законів про оподаткування.

Стаття 20. Оприлюднення інформації про лобістську діяльність

1. Орган реєстрації один раз на шість місяців публікує в офіційних друкованих виданнях інформаційне повідомлення про лобіювання.

2. Інформаційне повідомлення за відповідні шість місяців публікується не пізніше 15 числа наступного місяця.

3. Інформаційне повідомлення має включати:

відомості про лобістів та лобістські об'єднання, що здійснювали лобіювання протягом відповідного періоду;

відомості про органи державної влади, проекти нормативно-правових актів щодо яких було здійснено лобіювання;

відомості про замовників лобістських послуг;

короткий опис нормативно-правових актів, ухвалених органами державної влади, щодо яких було здійснено лобіювання.

Стаття 21. Спілки та асоціації лобістів

1. Лобісти та лобістські об'єднання можуть створювати у порядку визначеному законодавством спілки та асоціації.

Спілки та асоціації лобістів відповідно до своїх статутних завдань представляють інтереси лобістів у державних органах і об'єднаннях громадян, захищають соціальні та професійні права лобістів, здійснюють методичне забезпечення діяльності суб'єктів лобістської діяльності, організують навчання та підвищення кваліфікації лобістів, розробляють і впроваджують правила професійної поведінки лобістів.

Розділ IV. Акредитація та робота суб'єктів лобістської діяльності в органах державної влади

Стаття 22. Порядок акредитації суб'єктів лобістської діяльності в органах державної влади

1. Акредитація здійснюється безпосередньо в органі державної влади строком на один рік відповідно до правил акредитації, затверджених у органі державної влади.
2. Акредитація відбувається при наявності:
заяви про акредитацію, в якій зазначається перелік питань проектів нормативно-правових актів, що лобіюються, а також структурні підрозділи, посадові та службові особи відповідного органу державної влади, норма проектна діяльність яких є об'єктом лобіювання;
Свідоцтва про право на зайняття лобістською діяльністю.
3. У органі державної влади ведеться реєстр акредитованих суб'єктів лобістської діяльності. Акредитація може бути продовжена, зупинена або скасована, в залежності від дотримання суб'єктом лобістської діяльності умов акредитації.
4. Скасування реєстрації суб'єкта лобістської діяльності є підставою для скасування його акредитації в органах державної влади.
5. Орган в якому здійснено акредитацію суб'єктів лобістської діяльності оприлюднює інформацію про заявлений лобістський інтерес на офіційному веб-сайті органу державної влади в мережі Інтернет.
Також на веб-сайті органу державної влади висвітлюється інформація щодо проведених зустрічей посадових і службових осіб відповідного органу з акредитованими у ньому лобістами.
6. Кількість органів державної влади, в яких може бути акредитований суб'єкт лобістської діяльності, не обмежується.
7. Типове положення про Порядок акредитації суб'єктів лобістської діяльності в органах державної влади затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Відмова в акредитації суб'єктів лобістської діяльності в органах державної влади

1. В акредитації може бути відмовлено у разі недотримання лобістом вимог, передбачених частиною другою статті 14 цього Закону. Відмова в акредитації здійснюється у письмовій формі та може бути оскаржена у судовому порядку.

Стаття 24. Участь суб'єктів лобістської діяльності у роботі Верховної Ради України

1. Суб'єкти лобістської діяльності мають право здійснювати лобістський вплив на народних депутатів України, депутатські фракції (групи), комітети Верховної Ради України.
2. З метою здійснення лобістського впливу у Верховній Раді України лобіст має право:
отримувати тексти законопроектів, відповідальними за підготовку до розгляду Верховною Радою України яких є комітети, – не пізніше дня реєстрації відповідного законопроекту; а також всі матеріали до таких законопроектів, які розповсюджуються Апаратом Верховної Ради України серед народних депутатів України – не пізніше дня поширення таких матеріалів серед народних депутатів України; матеріали до парламентських слухань та слухань у комітетах Верховної Ради України, у Верховній Раді України, та днів Уряду України у Верховній Раді України, що розповсюджуються Апаратом Верховної Ради України серед народних депутатів України – не пізніше дня поширення таких матеріалів серед народних депутатів України;
розповсюджувати серед народних депутатів України пропозиції щодо необхідності прийняття нових законів України, внесення змін або скасування чинних законів України, інформаційно-аналітичні матеріали, результати соціологічних та інших досліджень щодо питань, які є предметом законодавчого регулювання;
пропонувати народним депутатам України проекти законів для внесення їх на розгляд Верховної Ради України;
надсилати на ім'я народного депутата України поштою (електронною поштою) заяв, скарг, пропозицій;
на особистий прийом народним депутатом України;
організувати та проводити семінари, конференції, слухання та інші публічні заходи із залученням до участі в них народних депутатів України;
розміщувати експертно-аналітичні матеріали з питань, вирішення яких віднесено до компетенції Верховної Ради України на веб-сайті Верховної Ради України;
отримувати порядок денний засідання комітетів Верховної Ради України не пізніше дня повідомлення про проведення відповідного засідання народних депутатів України;

розповсюджувати серед народних депутатів України - членів комітету Верховної Ради України експертно-аналітичні матеріали, результати соціологічних та інших досліджень з питань, винесених на розгляд відповідно комітету Верховної Ради України; бути присутнім на запрошення на засіданні комітету Верховної Ради України Верховної Ради України;

вчиняти інші незаборонені законодавством дії, які мають на меті вплив на позицію народного депутата України щодо питань, які є предметом регулювання законами України.

Стаття 25. Участь суб'єктів лобістської діяльності у роботі консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, які створюються Президентом України для здійснення своїх повноважень

1. Суб'єкти лобістської діяльності мають право здійснювати лобістський вплив на консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби, які створюються Президентом України для здійснення своїх повноважень.

2. З метою здійснення легітимного впливу на зазначені органи лобіст має право: вносити проекти нормативно-правових актів, які стосуються прав, свобод і законних інтересів громадян;

отримувати інформацію про роботу консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, які створюються Президентом України;

надсилати на ім'я Президента України поштою (електронною поштою) заяв, скарг, пропозицій;

на особистий прийом посадовими особами консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, які створюються Президентом України для здійснення своїх повноважень;

організувати та проводити семінари, конференції, слухання та інші публічні заходи із залученням до участі в них Президента України, посадових осіб консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, які створюються Президентом України для здійснення своїх повноважень;

розміщувати експертно-аналітичні матеріали з питань, вирішення яких віднесено до повноважень Президента України на офіційному веб-сайті Президента України в мережі Інтернет;

бути присутнім на запрошення під час засідань консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, які створюються Президентом України;

надавати консультативним, дорадчим та іншим допоміжним органам і службам, які створюються Президентом України для здійснення своїх повноважень, експертно-аналітичні матеріали, результати соціологічних та інших досліджень з питань, віднесених до їх компетенції;

вчиняти інші незаборонені законодавством дії, які мають на меті вплив на позицію Президента України, посадових осіб консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, які створюються Президентом України для здійснення своїх повноважень, щодо питань, які є предметом регулювання законами України та нормативно-правовими актами Президента України.

Стаття 26. Участь суб'єктів лобістської діяльності у роботі Кабінету Міністрів України

1. Суб'єкти лобістської діяльності мають право здійснювати лобістський вплив на Кабінет Міністрів України.

2. З метою здійснення лобістського впливу на Кабінет Міністрів України лобіст має право: пропонувати для розгляду Кабінетом Міністрів України проекти нормативно-правових актів, які стосуються прав, свобод і законних інтересів громадян;

отримувати інформацію про роботу Кабінету Міністрів України, центральних і місцевих органів виконавчої влади;

надсилати до Кабінету Міністрів України поштою (електронною поштою) заяви, скарги, пропозиції;

на особистий прийом посадовими особами Секретаріату Кабінету Міністрів України;

організувати та проводити семінари, конференції, слухання та інші публічні заходи із залученням до участі в них членів Кабінету Міністрів України, посадових осіб Секретаріату Кабінету Міністрів України;

розміщувати експертно-аналітичні матеріали з питань, вирішення яких віднесено до компетенції Кабінету Міністрів України на веб-сайті Кабінету Міністрів України в мережі Інтернет;

бути присутнім на запрошення під час засідань Кабінету Міністрів України та урядових комітетів;

входити до складу консультативно-дорадчих органів при Кабінеті Міністрів України, міжвідомчих робочих груп, що утворюються Кабінетом Міністрів України або Секретаріатом Кабінету Міністрів України;

отримувати порядок денний засідань Кабінету Міністрів України та урядових комітетів; надавати Секретаріату Кабінету Міністрів України експертно-аналітичні матеріали, результати соціологічних та інших досліджень з питань, віднесених до їх компетенції; вчиняти інші незаборонені законодавством дії, які мають на меті вплив на позицію членів Кабінету Міністрів України, посадових осіб Секретаріату Кабінету Міністрів України щодо питань, які є предметом регулювання законами України та нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України.

Стаття 27. Участь суб'єктів лобістської діяльності у роботі міністерств та інших центральних органів виконавчої влади

1. Суб'єкти лобістської діяльності мають право здійснювати лобістський вплив на міністерства та інші центральні органи виконавчої влади .

2. З метою здійснення лобістського впливу на міністерства та інші центральні органи виконавчої влади лобіст має право:

вносити проекти нормативно-правових актів, які стосуються прав, свобод і законних інтересів громадян;

отримувати інформацію про роботу міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади;

на особистий прийом міністром, керівником іншого центрального органу виконавчої влади, посадовими особами міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади;

надсилати на ім'я зазначених посадових осіб поштою (електронною поштою) заяви, скарги, пропозиції;

організувати та проводити семінари, конференції, слухання та інші публічні заходи із залученням до участі в них міністрів, керівників інших центральних органів виконавчої влади, посадових осіб міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади;

розміщувати експертно-аналітичні матеріали з питань, вирішення яких віднесено до компетенції міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади на офіційному веб-сайті міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади в мережі Інтернет; входити до складу консультативно-дорадчих органів при міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади;

надавати міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади експертно-аналітичні матеріали, результати соціологічних та інших досліджень з питань, віднесених до їх компетенції;

вчиняти інші незаборонені законодавством дії, які мають на меті вплив на позицію міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади щодо питань, які є предметом регулювання законами України, нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України, міністерства або іншого центрального органу виконавчої влади.

Розділ V. Контроль за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності. Відповідальність за порушення законодавства про лобіювання

Стаття 28. Державний контроль за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності

1. Держава здійснює контроль за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності через орган реєстрації, який веде Реєстр суб'єктів лобістської діяльності, а також правоохоронні, фінансові органи та органи державної податкової служби на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

2. Незаконне втручання органів державної влади, їх посадових і службових осіб у діяльність суб'єктів лобістської діяльності забороняється.

3. Рішення органів державної влади щодо здійснення державного контролю за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності можуть бути оскаржені до суду в порядку, встановленому законом.

Стаття 29. Здійснення державного контролю за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності

1. Державний контроль за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності здійснює орган реєстрації.

2. З метою здійснення державного контролю за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності орган реєстрації :

1) приймає відповідно до вимог цього Закону нормативно-правові акти щодо діяльності суб'єктів лобістської діяльності;

- 2) веде Реєстр суб'єктів лобістської діяльності;
- 3) контролює відповідність діяльності суб'єктів лобістської діяльності вимогам цього Закону;
- 4) звертається до суб'єктів лобістської діяльності з письмовим попередженням про недопущення протизаконної діяльності та вжиття необхідних заходів для її припинення;
- 5) в установленому цим Законом порядку оприлюднює інформаційні повідомлення про лобіювання;
- 6) здійснює інші повноваження, що передбачені цим та іншими законами України.

3. Посадові та службові особи спеціального органу реєстрації, які наділені відповідними повноваженнями, мають право:

- 1) відвідувати будь-які публічні заходи, що проводяться суб'єктами лобістської діяльності за участю посадових і службових осіб органів державної влади, народних депутатів України;
- 2) отримувати за письмовим зверненням по одному примірнику всіх друкованих матеріалів, які розповсюджуються лобістами – за період, що не може перевищувати одного року з дня розповсюдження відповідних матеріалів;
- 3) отримувати інформацію про час, місце та зміст всіх дій, що здійснюватимуться суб'єктами лобістської діяльності з метою впливу на позицію органів державної влади, що визначені цим Законом, та народних депутатів України щодо питань, які є предметом регулювання нормативно-правовими актами.

Стаття 30. Громадський контроль за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності

1. Громадський контроль за діяльністю суб'єктів лобістської діяльності забезпечується відкритістю інформації про лобіювання.
2. Громадяни України мають право запитувати та отримувати, з додержанням вимог законів України інформацію від органів державної влади з питань діяльності суб'єктів лобістської діяльності.
3. Надавати органу реєстрації відомості щодо невідповідності задекларованих відомостей про лобістську діяльність фактично здійсненим.

Стаття 31. Відповідальність за порушення законодавства про участь громадськості у прийнятті органами державної влади нормативно-правових актів

1. За порушення законодавства про участь громадськості у прийнятті органами державної влади нормативно-правових актів винні особи притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільної та дисциплінарної відповідальності згідно із законом.
2. У разі порушення суб'єктами лобістської діяльності вимог цього Закону, до них можуть бути вжиті такі заходи:
 - 1) попередження про недопущення протизаконної діяльності;
 - 2) зупинення або скасування акредитації суб'єкта лобістської діяльності у відповідному органі державної влади.
 - 3) скасування реєстрації суб'єкта лобістської діяльності.

Розділ VI. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування та вводиться в дію з _____ 2010 року.
2. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін:
 - привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;
 - забезпечити прийняття, перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативних актів, що суперечать цьому Закону;
 - забезпечити протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом запровадження та ведення Реєстру суб'єктів лобістської діяльності.